

A painting of a man with a beard and long hair, wearing a green t-shirt, dancing in the rain. He has a tattoo on his left arm that reads "ਲਾਲੀ ਲੋਲੀ" and "Lalla Lolla". A woman's face is partially visible behind him, looking at him. The background is dark with rain falling.

ਨਾਵਾਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਲੇਖਕ ~ ਲਵਲਿਖਾਰੀ

ਰੱਬੀ ਇਸ਼ਕ ਵਿਛੋੜਾ ਮੈਤ ਪੱਲੇ
ਖਦ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹੋਰਾ ਲਈ ਝੱਲੇ

ਲਵ ਹੋ ਗਈ ਅੱਜ ਨਾਕਾਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਹੁੰਦੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲੇਆਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਸੀ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਇਕ ਸੁਥਾਰ ਤੇ ਦੂਜਾ ਸ਼ਾਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਕੁਰਬਾਨੀ ਛੱਡ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਣ ਗਿਆ
ਓਹ ਕਾਹਦੀ ਜੋ ਹੋ ਜਏ ਨਿਲਾਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਸੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜੱਗ ਤੇ ਆਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਵਿੱਚ ਪੈਗਾਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਓਦਾ ਯਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚ ਮਰਨ ਹੁੰਦਾ
ਰੂਹਾਂ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦ ਗੁਲਾਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਅੱਜ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਪੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਜਾਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਅਸਲ ਚ ਤਾਂ ਜਿਸਮਾਂ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਏ
ਰੂਹਾਂ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਗੁਮਨਾਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਲਿਖਾਰੀ ਹੋ ਗਈ ਅੱਜ ਨਾਕਾਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਓਸ ਦਿਨ 26 Dec 2015 ਸੀ। ਓਹ (ਲਵਲੀ) ਬਾਗ ਚ ਆਪਣੇ
ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘੁੰਮਣ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਵਲੀ ਮੇਬਾਈਲ ਤੇ
ਕਾਲਜ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਗਰੁੱਪ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ
ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਓਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਕਲਾਸ ਦੇ ਦੋਸਤ
ਸਨ। ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੜਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪੈ
ਗਈ ਸੀ।

ਮੇਬਾਈਲ ਤੇ ਮੈਸੇਜ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਡੋਲੀ - ਕੀ ਹਾਲ ਆ ਲਵਲੀ ?

ਲਵਲੀ - ਵਧੀਆ ਡੋਲੀ। ਤੂੰ ਸੁਣਾ ?

ਡੋਲੀ - ਮੈਂ ਵੀ ਵਧੀਆ। ਇਕ ਗਲ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ

ਲਵਲੀ - ਹਾਂ ਹਾਂ ਕਰ

ਡੋਲੀ - ਓਹ ਆਪਣੀ ਕਲਾਸ ਚ ਕੁੜੀ ਆ ਨਾਂ ਇਕ (ਮੌਨੂ) ਓਹ
ਇਕੱਲੀ ਆ, ਦੇਖਲੈ ਜੇ ਤੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਉਨਾ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਹੈਰਗੇ ਈ ਓਤੁਸੀ। ਓਨੂੰ ਵੀ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਏ। ਤੂੰ
ਕਰਕੇ ਦੇਖ ਗੱਲ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ।

ਲਵਲੀ - ਯਾਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹੂੰ ਓਨੂੰ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਦੇ ਓਦੇ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ
ਘੁਲਿਆ ਮਿਲਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਇੰਨਾ ਕਲਾਸ ਚ। ਇਕ ਦੋ ਵਾਰੀ
ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਵੈਸੇ ਮੈਂ ਓਦੀ ਪੜਾਈ ਚ।

ਡੋਲੀ - ਤੂੰ ਕਰ ਗਲ ਬਸ

ਲਵਲੀ - ਠੀਕਾ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਫੇਰ ਹੁਣੀ

ਏਨੀ ਗਲ ਕਰਕੇ ਬਾਦ ਚ ਨਾਲ ਹੀ ਲਵਲੀ ਨੇ ਮੌਨੂੰ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ
ਘੱਲਿਆ

ਲਵਲੀ- ਹੈਲੋ ਜੀ

ਮੌਨੂੰ - ਹੈਲੋ ਜੀ

ਲਵਲੀ - ਕਿਵੇਂ ਓ ? ਡੋਲੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਹੁਣੀ ਓਨੇ
ਦੱਸਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਤੇ ਗਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਮੌਨੂੰ - ਅਸ਼ਾ ਜੀ, ਕਰੋ ਗੱਲ ਫੇਰ

ਲਵਲੀ - ਕੀ ਗੱਲ ਕਰਾ ਜੀ! ਪਤਾ ਜਿਹਾ ਨੀ ਲਗ ਰਿਹਾ। ਕੀ

ਤੁਸੀ ਸੱਚੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ

ਮੈਨੂ - ਅਸੀ ਇਕੱਠੇ ਇਕ ਹੀ ਕਲਾਸ ਚ ਸੀ। ਮੈਨੂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਇਕ ਚੰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਹੋ। ਅਸੀ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਬਣ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਦੇਖਾਂਗੇ।

ਏਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ। ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂ ਆਪਣੇ ਘਰ (ਲੁਧਿਆਣੇ) ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਲਵਲੀ (ਸਰਹਿੰਦ) ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂ ਪੜਨ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ 75 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ। ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਹੱਸ ਖੇਡ ਕੇ ਸਮਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂ ਦੀ ਉਮਰ ਲਵਲੀ ਨਾਲੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਧਕੇ ਸੀ।

11 ਜਨਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਠੰਡ ਦਾ ਸਮਾ ਸੀ। ਤੜਕੇ ਤੜਕੇ ਦੀ ਧੁੰਦ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿੰਦੀ। 9 ਵਜੇ ਕਲਾਸ ਸੀ ਤੇ ਓਸੇ ਦਿਨ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੀ ਮਿਲਣਾ ਵੀ ਸੀ। ਲਵਲੀ ਮੈਨੂ ਨੂੰ ਬਸ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਕਾਲਜ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਥੋੜਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਬਸ ਤੋਂ ਉਤਰਦੀ ਮੈਨੂ ਵੱਲ ਪਿਆ।

ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਓਸ ਮੁਖੜੇ ਦੀ
ਤੱਕ ਓਨੂੰ ਟੁੱਟੇ ਸੋ ਦੁਖੜੇ ਦੀ
ਲਾਲ ਸੂਟ ਜੋ ਲਾਵਾਂ ਵੇਲੇ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ
ਕੋਹਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਓਤੋਂ ਸ਼ਰਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ
ਕੋਲ ਆਈ ਤੇ ਬੁਲੀਆਂ ਚੋ ਹਾਸਾ ਫੁੱਟਿਆ
ਬਸ ਓਸੇ ਦਿਨ ਮੁਹੱਬਤ ਨੇ ਮੁੰਡਾ ਲੁੱਟਿਆ

ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਫਿਰ ਮੌਨੂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੇ ਬੈਠ
ਗਈ ਤੇ ਲਵਲੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਪੈ ਗਿਆ। ਕਾਲਜ ਪਹੁੰਚ ਕੇ
ਪਹਿਲਾ ਦੋਨੋਂ ਕੰਨਟੀਨ ਵਿੱਚ ਗਏ ਜਿਥੇ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਹੀ ਪਲੇਟ
ਵਿੱਚ ਨਿਊਡਲਜ ਖਾਦੇ ਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧੁੱਪ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਲਾਂ
ਬਾਤਾਂ ਮਾਰਨ ਲਗ ਪਏ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਨਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਪਤਾ।

ਮੌਨੂ ਹਫਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਿਨ ਹੀ ਕਾਲਜ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਕੁਝ
ਘਰੇਲੂ ਮਸਲਿਆਂ ਕਰਕੇ। ਦੋਨੋਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਆ
ਰਹੇ ਸਨ। ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦੋਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤੇ ਇਕ
ਦਾ ਦੂਜੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸਰਦਾ। ਮੌਨੂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਲਵਲੀ ਉਸਨੂੰ
ਦਿਲ ਤੇ ਰੂਹ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਣਾਵੇ ਨਾ ਕੇ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ। ਲਵਲੀ
ਦੀ ਹਰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਸ ਮੌਨੂ ਨਾਲ ਸੀ ਤੇ ਓਹ ਹਰ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ
ਵੀ ਸੀ।

ਦਿਨ ਲੰਘਦੇ ਗਏ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੋਹਾਂ ਅੰਦਰ ਪਿਆਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਦੀ ਉਮਰ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਘਰਦੇ ਮੁੰਡਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਪਰ ਏਥੇ ਵੀ ਇਕ ਦੁਖ ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ

ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਨਾ ਤਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਦੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਾਲਜ ਬੁਲਾਇਆ। ਦੋਨੋਂ ਪਾਰਕ ਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਦੱਸਣੀ ਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ “ਮੇਰਾ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋ ਕੇ ਤਲਾਕ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ” ਅੱਖਾਂ ਚੋ ਹੰਝੂ ਨਿਕਲਦੇ ਪਏ ਸੀ ਬੋਲਦੀ ਦੇ। ਲਵਲੀ ਇਕ ਦਮ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਸਮਝ ਨੀ ਸੀ ਲਗ ਰਿਹਾ। ਲਵਲੀ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰਾ ਵਾਕਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਓਹ ਨਸ਼ੇੜੀ ਸੀ ਤੇ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਵੀ ਉਸਨੇ ਨਸ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦ ਗੱਡੀ ਸਹੁਰੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਘਰਵਾਲਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਗੱਡੀ ਚੋਂ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਜਾਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਲੈ ਆਏ। ਪੰਚਾਇਤ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਾ ਤਲਾਕ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਉਸਦੀ ਹੱਸਦੀ ਖੇਡ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ। ਸਫੇਦ ਕੱਪੜਿਆਂ ਚ ਰਹਿਣਾ ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਹਾਲੇ ਜਿੰਦਗੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਓ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਝਾਊਣ ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦਾ

ਦਿਮਾਗ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਜਗਾਹ ਅੱਗੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੇ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਮੌਨੂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਘਟਣ ਲੱਗਾ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣ ਕੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੋ ਹੋਇਆ ਚੰਗੇ ਲਈ ਹੀ ਹੋਇਆ ਕਹਿ ਲਵਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਾਂਹੀ ਤਾਂ ਆਸੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਆਂ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਓਹ ਉਸਨੂੰ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰੱਖੇਗਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰੇਗਾ।

ਮੌਨੂ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਮੇਰੇ ਘਰਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁੰਡਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਗਲ ਕਰਲੋ ਫੇਰ ਬਾਅਦ ਚ ਮੈਂ ਵੀ ਦੱਸ ਦਵਾਂਗੀ।

ਲਵਲੀ - ਹਾਂ ਜਰੂਰ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਗਲ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ।

ਲਵਲੀ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੱਲੇ ਕੋਈ

ਕੰਮਕਾਰ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਓਹ ਪੜਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਵੀ ਖਰਾਬ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਕਾਲਜੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਢਿੱਡ ਅੰਦਰ ਮਾਸ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਨੂ ਓਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੇ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅੰਤ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਇਕ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਓਹ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਹੋਏ ਉਸਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ। ਲਵਲੀ ਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਚ ਮੇਨੂ ਦੀ ਇਕ ਫੋਟੋ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਘਰੇ ਦਿਖਾਈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਨਾਲੇ ਦੁਬਾਰਾ ਏਸ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਕੀ ਕਹੇਗੀ ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ ਤੂੰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਚ ਨੱਕ ਵੱਡਾ ਕੇ ਹਨੌਰਾ। ਲਵਲੀ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਹਿੱਲ ਗਿਆ ਤੇ ਟੁੱਟ ਕੇ ਚੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਈ ਸੀ ਲਗ ਰਿਹਾ

ਉਸਨੇ ਹਾਰ ਨਈ ਸੀ ਮੰਨੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਓਹ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਜਿੰਦਗੀ ਲਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਿਹਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਉਹਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਗਲ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਲਵਲੀ ਦੇ
ਘਰਦੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਓਹ ਸਾਰੇ ਇਹਨੂੰ ਸਮਾਉਣ ਕਿ ਓਸ ਕੁੜੀ
ਦਾ ਖਿਆਲ ਦਿਮਾਰੋ ਕੱਢ ਦਵੇ।

ਗੱਲੀ ਓਹੀ ਹੋਈ ਜਿਸਦਾ ਡਰ ਸੀ
ਸਭਦਾ ਦੁਨੀਆਦਾਰੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਘਰ ਸੀ

ਜਾਪਿਆ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਕੇ ਲੋਕ ਨੇ
ਕੁੱਖੋਂ ਜੱਮਿਆਂ ਦੇ ਰੋਂਦੇ ਨਾ ਕੋਈ ਸੋਕ ਨੇ

ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਖਾ ਕੁਝ ਥਾਈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ
ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਸੁਚੀ ਚ ਨਾਮ ਕਰ ਜਾਵਾਂ

ਫਿਰ ਹੋਥ ਜੋੜ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਵਿਛੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਸੰਗ ਜਿਉਣ ਦੀ ਕਿਓ ਆਸ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰੰਗ ਤੋਹੁਣਾ
ਜਾਤ ਪਾਤ ਭੇਦ ਭਾਵ ਸਭ ਢੰਗਾ ਤੋਹੁਣਾ

ਕਿਓ ਕਰਦਾ ਨੀ ਕੁਝ ਸਭ ਤੇਰਾ ਬਣਾਇਆ ਏ
ਤੈਨੂੰ ਭੁੱਲ ਇੰਨਾ ਰੱਬ ਥੱਲੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਤਾਇਆ ਏ

ਪਾਕ ਮੁਹੱਬਤ ਮੈ ਸਮਝਿਆ ਹੁੰਦੀ ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਮਾਨ
ਰਜਾ ਤੇਰੀ ਚ ਚੱਲਿਆਂ ਦਾ ਟੱਟੇ ਨਾ ਮਕਾਨ

ਆਸ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਿਆਂ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣਾ ਓਦੋ ਮਰ ਸੀ
ਗੱਲ ਓਹੀ ਹੋਈ ਜਿਸਦਾ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ

ਲਵਲੀ ਤੋਂ ਏਥੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੌਨੂ ਦੀ ਫੋਟੇ
ਸਭ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਮੌਨੂ
ਦੀ ਫੋਟੇ ਦਿਖਾ ਕੇ ਮੋਬਾਈਲ ਨੰਬਰ ਲੈ ਲਿਆ। ਮਾੜੇ ਦਿਨਾਂ ਨੇ
ਦਸਤਕ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਾਤ ਦਾ ਵੇਲਾ ਸੀ ਤੇ ਮੌਨੂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ
ਸਮੇਤ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਏਨੇ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਫੋਨ ਵੱਜਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਓਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ
ਕੇ ਫੋਨ ਚੱਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਚ ਇਹ ਫੋਨ ਲਵਲੀ ਦੀ ਮਾਸੀ ਵੱਲੋਂ
ਮੌਨੂ ਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੌਨੂ - ਹੈਲੋ

ਮਾਸੀ - ਹੈਲੋ

ਮੈਨੂ - ਕੋਣ ਜੀ

ਮਾਸੀ - ਮੈਂ ਲਵਲੀ ਦੀ ਮਾਸੀ ਬੋਲ ਰਹੀ ਆਂ

ਮੈਨੂ - ਓਓਓਓ ਹਾਂਜੀ ਮਾਸੀ ਜੀ

ਮਾਸੀ - ਬੇਟਾ ਇਹ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ
ਦੱਸਿਆ ਸਾਨੂੰ। ਗੱਲ ਸੁਣੋ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਇਕ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਦੇ ਵੀ
ਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਤਾਂ ਲਵਲੀ ਦੀ ਉਮਰ ਏਨੀ ਆ ਵੀ ਏਨੀ
ਜਲਦੀ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦਈਏ ਨਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਹੈ ਤੇ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੜਾਈ ਵੀ ਰੁਕ ਗਈ ਹੈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ।
ਨਾਲੇ ਸਾਡੀ ਜਾਤ ਵੀ ਅਲਗ ਹੈ।

ਮੈਨੂ - ਏਦਾ ਨਾ ਕਰੋ ਜੀ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ
ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ

ਮਾਸੀ - ਕਦੇ ਵੀ ਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਮੈਨੂ - ਹੈਲੋ ਮਾਸੀ ਜੀ ਏਦਾ ਨਾ ਕਰੋ ਸਾਡੇ ਨਾਲ

ਮਾਸੀ - ਲਵਲੀ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਨੀ। ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਗੁੱਸੇ

ਆਲੇ ਨੇ ਓਹ। ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਗੇ ਜੇ ਗਲ ਜਿਆਦਾ ਵਧਾਈ।
ਗਲ ਏਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰੋ ਕਹਿ ਮਾਸੀ ਨੇ ਫੋਨ ਕੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਨੂ ਵਾਪਿਸ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂ ਦਾ ਛੋਟਾ
ਭਰਾ ਕੋਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਵੀ ਇਹ ਰਾਤ ਨੂੰ
ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਕੇ ਆਈ ਹੈ ਉਤੇ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਉੱਡਿਆ ਜਿਹਾ
ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਓਹ ਮੈਨੂ ਦਾ ਫੋਨ ਚੱਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁਣੇ ਆਏ ਫੋਨ
ਦਾ ਨੰਬਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਓਹ ਆਪਣੇ ਫੋਨ ਤੇ ਓਹ ਨੰਬਰ ਭਰ ਕੇ
ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਮਾਸੀ ਫੋਨ ਚੱਕਦੇ ਹਨ

ਮੈਨੂ ਦਾ ਭਰਾ - ਹੈਲੋ

ਮਾਸੀ - ਹੈਲੋ

ਭਰਾ - ਹਾਂਜੀ ਕੋਣ ਤੁਸੀ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ
ਸਨ ਤੁਸੀ ਕੋਣ ਓ

ਮਾਸੀ - ਸੱਚ ਨਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਮੈਨੂ ਦੀ ਕਲਾਸ ਚ ਨਾਲ ਪੜਨ
ਵਾਲੀ ਸਹੇਲੀ ਆ ਤੇ ਪੜਾਈ ਚ ਮਿਲੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਫੋਨ
ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਭਰਾ - ਓਕੇ ਜੀ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਉਸਨੇ ਫੋਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ

ਹੁਣ ਮਾਸੀ ਕੋਲ ਮੌਨੂ ਤੇ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋ ਮੌਨੂ ਤੇ ਲਵਲੀ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮਾਸੀ ਨੇ ਮੌਨੂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਫੋਨ ਲਾ ਕੇ ਰਾਤੀ ਜੋ ਹੋਇਆ ਓਹ ਸਭ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਨਾਂ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਮਾਸੀ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਵਲੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਜਾ ਛੱਡ ਦੇ ਓਹਨੂੰ ਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਲਵਲੀ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਚ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਫੋਨ ਲਾ ਕੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦਸ ਦੇਣਾ ਫੇਰ ਨਾ ਕਹੀ ਦੱਸਿਆ ਨੀ। ਏਨਾ ਕਹਿ ਉਨਾਂ ਫੋਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ।

ਮੌਨੂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣ ਕੇ ਕੰਬ ਗਈ
ਕਿਵੇਂ ਕਿਸਮਤ ਫੇਰ ਓਹਨੂੰ ਚੰਬ ਗਈ

ਪਹਿਲਾ ਦੁੱਖ ਤਾ ਘਟਿਆ ਨੀ
ਹੁਣ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਾਰ ਗਈਆਂ
ਕਿਹੜੀ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਮੈਥੋਂ
ਜੋ ਲਕੀਰਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰ ਗਈਆਂ

ਮਰ ਮਰ ਜਿਨੂ ਚਾਇਆ
ਓਨੂ ਕਰਾ ਕਿਵੇਂ ਪਰਾਇਆ
ਦਿਲ ਮੈ ਸੱਚਾ ਲਾਇਆ
ਦਰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਨੂੰ ਪਾਇਆ

ਮਾ ਬਾਪ ਜੇ ਜਾਣ ਗਏ ਸਭ
ਲੋਕਾਂ ਤੋ ਸੁਣਕੇ ਪੈ ਜਾਣਾ ਜੱਬ
ਦਸ ਪਾਉਣਾ ਅੰਤ ਵਿਛੋੜਾ ਸੀ
ਤਾਂ ਕਿਓਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਰੱਬ

ਓਧਰ ਲਵਲੀ ਦੇ ਚਾਚੇ ਹੁਣੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿੰਡ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਸਨ ਸਾਹਮਣੇ
ਬਿਠਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਲਵਲੀ ਬਸ ਚ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਫਰ
ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਪੂਰੇ ਸਫਰ ਦੌਰਾਨ ਓਹ
ਰੋੱਦਾ ਰਿਹਾ। ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਮੱਥਾ
ਟੇਕਿਆ। ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਮਗਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ
ਗਿਆ ਪਰ ਓਹ ਸੋਣ ਦੀ ਥਾਂ ਲਮਾ ਪਿਆ ਰੋੱਦਾ ਰਿਹਾ। ਆਥਾਣੇ ਨੂੰ
ਉਸਦੀ ਚਾਚੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਲ ਬਿਠਾ ਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ ਤੇ
ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ।

ਚਾਚਾ - ਹੈ ਕੋਣ ਓਹ ਕੁੜੀ? ਕਰਦੀ ਕੀ ਆ? ਤੇਨੂੰ ਕਿੱਦਾ
ਜਾਣਦੀ? ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨ ਲੱਗੇ?

ਲਵਲੀ - ਓਹ ਲੁਧਿਆਣੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਓਹ M.A. English ਕਰਦੀ ਆ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ

ਚਾਚੀ - ਦੂਰ ਫਿੱਟੇ ਮੁੰਹ ਤੇਰੇ। ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਨਾ ਵਾਸਦਾ ਘਰ ਬਾਰ ਕੰਮਕਾਰ ਜਾਤ ਪਾਤ। ਤੂੰ ਘਰ ਵਿਹਲਾ ਬੈਠਾ ਓਨੂੰ ਖਵਾਵੇਂਗਾ ਕੀ? ਕੀ ਦਵੇਂਗਾ ਓਨੂੰ? ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਉਮਰ ਵੀ ਹਾਲੇ ਏਨੀ ਨੀ। ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ ਪਿਆ ਤੂੰ ਮਾ ਬਾਪ ਦਾ

ਲਵਲੀ - ਪਰ ਮੈਂ ਗਲਤ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨੀ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣਾ ਗਲਤ ਥੋੜੀ ਆ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਘਰੇ ਗਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸਰੋ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਆ ਇਕ

ਚਾਚੀ - ਪਰ ਏਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਚੋਕੱਢ ਦੇ। ਚੱਲ ਏਦਾ ਕਰ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਚਾਰ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਕਰ ਦਵਾਂਗੇ ਵਿਆਹ।

ਲਵਲੀ - ਏਹ ਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਇਨਾ ਸਮਾਂ ਨੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਹੁਣੀ ਕਰਵਾਉਣਾ

ਚਾਚੀ - ਤੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਤਾਂ ਲੱਗ ਘਰ ਬਾਰ ਚੰਗਾ ਤੇਰਾ ਏਹੋ ਜਿਹੀਆ
ਕੁੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣੀਆਂ ਅੱਗੇ। ਕੱਢ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਚੋ ਏਹ ਸਭ।

ਲਵਲੀ ਉੱਠ ਕੇ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਚ ਗਿਆ ਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਸ ਕੇ ਰੋਣ
ਲੱਗ ਪਿਆ

ਲਵਲੀ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜਾ ਸਮਾ ਪਿੰਡ
ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਓਸ ਕੁੜੀ ਕੋਲੋ ਦੂਰ। ਏਧਰ ਲਵਲੀ
ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੰਝੂ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਓਧਰ ਮੇਨੂ ਦਾ ਵੀ ਏਵੀ ਹਾਲ
ਸੀ। ਲਵਲੀ ਦੀ ਮਾਸੀ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਮੇਨੂ ਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ
ਮਾੜਾ ਸੁਣਾ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ
ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਓ ਬਲੋਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦਿਨ ਲੰਘਦੇ ਗਏ। ਸਮੇ ਤੇ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ
ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ।

ਲਵਲੀ ਨੇ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਪੀ. ਜੀ. ਡੀ. ਸੀ. ਏ
(P.G.D.C.A) ਦੀ ਪੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈ ਗਿਆ ਆਪਣੇ
ਸ਼ਹਿਰ। ਬਾਹਰੋਂ ਤਾਂ ਓਹੋ ਠੀਕ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ
ਪਰ ਅਸਲ ਚ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਫਰਤ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਭਰਿਆ ਪਿਆ ਸੀ

ਸਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਨਾ ਓਹ ਆਪਣੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜਿਆਦਾ ਵਿਚਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਜੋਲ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਓਹ ਬਸ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ M.A English ਦੀ ਪੜਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪੜਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦੋਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਤੱਕ ਨਹੀਂ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਸੀ ਦੀ ਧਮਕੀ ਕਰਕੇ ਬੇਵੱਸ ਲਾਚਾਰ ਸੀ। ਦਿਲ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨੂੰ।

ਅੰਤ ਇਕ ਦਿਨ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਆਇਆ ਮੈਨੂੰ ਦਾ। ਓਦੇ ਓਹ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਓਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ। ਮੈਨੂੰ ਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਗਲਵਕੜੀ ਪਾ ਲਈ ਤੇ ਲਵਲੀ ਨੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦਾ ਮੱਖਾ ਚੁੰਮਿਆ। ਕੁਝ ਖਾਸ ਲਾਈਨਾਂ ਓਸ ਵੇਲੇ ਲਈ,

ਦੋ ਰੂਹਾਂ ਬੜੇ ਚਿਰਾਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲੀਆਂ
ਗਲ ਲਗ ਫੁੱਲ ਬਣ ਬਾਗ ਚ ਖਿਲੀਆਂ

ਘੁੱਟੀ ਗਲਵਕੜੀ ਜੋ ਕਦੀ ਨਾ ਛੁੱਟੇ

ਹਾਰਦੇ ਨਾ ਜੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾ ਲੁੱਟੇ

ਹੰਝੂਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਘੇਰਾ ਪਾਉਣਾ
ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਨ੍ਹ ਦਿਨ ਏਹ ਆਉਣਾ

ਪਿਆਰ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁੱਲ ਨਾ ਪਾਇਆ
ਜਦ ਹੋਵੇ ਰੱਬ ਸਮਝ ਕੇ ਚਾਇਆ

ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਸਾਫ ਸੁਣਾਵੇ
ਤੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਬਸ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਚਾਵੇ

ਅੱਖਰੂ ਅੱਜ ਲਿਖਾਰੀ ਸੁੱਟੇ
ਬਣ ਜਿਹੜੇ ਅੱਖਰ ਕਲਮ ਤੋਂ ਫੁੱਟੇ

ਪਿਆਰ ਬਰਕਰਾਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਜੋ ਕਦੀ ਖਤਮ ਹੀ ਨਈ ਸੀ
ਹੋਇਆ। ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਣੇ ਏਸ ਵਾਰ ਸਿਲਸਿਲਾ
ਪਹਿਲਾ ਵਾਂਗ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਏਥੇ ਇਕ ਸੱਚ ਮੌਨੂ ਤੇ ਲਵਲੀ ਦੀ
ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੀ ਮੋੜ ਦੇ ਗਿਆ। ਓਹ ਸੀ ਮੌਨੂ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਜੋ
ਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲਵਲੀ ਦੇ
ਘਰਦਿਆਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਹੇਠ ਮੌਨੂ ਪਿੱਛੇ ਹੱਟ ਕੇ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਲਵਲੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਆਸ ਇਕ ਪਲ ਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਕਦੀ

ਏਦਾ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਿਆਰ ਗੈਰਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਮਹਿਕਣਾ
ਮੌਤ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਮਾੜਾ
ਮੌਤ ਜੇ ਆ ਜਏ ਚੰਗਾ
ਸੋਚ ਕੇ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਏ ਸਾੜਾ

ਮੈਨੂ ਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਕ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਓਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਨੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ
ਬਣ ਕੇ ਰਹੀਏ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਦੇਖ ਕੇ
ਜੀ ਸਕੀਏ ਪਰ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸ਼ਾਇਦ ਓਦੇ
ਅੰਦਰ ਪਿਆਰ ਹੀ ਏਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ
ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਲਵਲੀ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਦੁੱਖ
ਦਰਦ ਤਕਲੀਫ਼ ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂ ਨੇ
ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਇਕ ਹੱਲ ਦੱਸਿਆ ਵੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ
ਵਿਦੇਸ਼ ਚਲੇ ਜਾਏਂਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਇਕ ਨਵੀਂ
ਜਿੰਦਗੀ ਜੀਅ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲਵਲੀ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਹੁਤ ਅਸਰ
ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦਾ ਪੱਕਾ
ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਨੀ ਕੀ ਹੋਇਆ
ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ
ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਕੇ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ। ਗੱਲ ਲਵਲੀ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ

ਦਿਮਾਗ ਦੋਹਾਂ ਤੇ ਲੱਗੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਘਟਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਚ ਹੋਰ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈ ਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਸੀ ਕਿਉ ਮੈਨੂੰ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੀਤਾ? ਜੇ ਮਿਲਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿਉ ਸੁਪਨਾ ਦਿਖਾਇਆ। ਲਵਲੀ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

ਉਸਦੀ ਪੜਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਮਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦਾ। ਹੁਣ ਓਹ ਝੂਠੀ ਆਸ ਵਿੱਚ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਲ ਹੋਰ ਬੀਤ ਗਿਆ। 2015 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਨਾਕਾਮ ਮੁਹੱਬਤ 2018 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ Ielts ਪੇਪਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਬੈਂਡ ਆਏ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਪੈਸੇ ਜੋੜਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਤਕਰੀਬਨ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਲੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸਾਲ ਹੋਰ ਬੀਤ ਗਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਸਦਾ ਵੀਜਾ ਵੀ ਆ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਲਵਲੀ ਥੋੜਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮੇੜ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਓਹ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਕਦੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁਣੇ ਤੇ ਓਹ ਆਪ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ।

ਆਪਣੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੀ। ਓਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਆ ਗਿਆ। ਸਭ ਕੁਝ
ਨਵਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਨਵਾਂ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ।
ਉਹ ਪੜਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਇੱਥੇ। ਉਸਦੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ
ਪੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਵੀ ਬਣੇ ਪਰ ਉਹਨੂੰ ਇਕੱਲਾ
ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਪਸੰਦ ਸੀ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆ ਚ। ਓਹ ਆਪਣੀਆਂ
ਫੋਟੋਆਂ ਖਿਚਵਾ ਕੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਉੱਤੇ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆ ਨਵੇਂ ਰੰਗ
ਜਿਉਣ ਦੇ ਏਥੇ ਵਧੀਆ ਢੰਗ

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਢੋਲਦਾ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ
ਰੱਬ ਜਾਣੇ ਅੰਦਰੀ ਜੋ ਸਹਿੰਦਾ

ਰੱਬ ਵੀ ਰੋਇਆ ਸੀ ਓਸ ਦਿਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਕੀ ਬੀਤ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਬਿਨ

ਕਰ ਅੱਖ ਬੰਦ ਆਸ ਚ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇ
ਫਟ ਇਸ਼ਕੇ ਦਾ ਵੀ ਤੜਫਾਵੇ

ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਆ ਅੱਜ ਬਦਨਾਮ ਮੁਹੱਬਤ
ਸੱਚੀ ਪੈ ਵਿਛੋੜ ਚ ਬਣੇ ਨਾਕਾਮ ਮੁਹੱਬਤ

ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਾ ਕੋਈ ਅਤਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤਾਂ
ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕੀਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ
ਨੇ ਲਵਲੀ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਦੇਖੀਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ
ਉਹ ਵਿਦੇਸ਼ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਕੀਤਾ ਤੇ
ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਵਲੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

ਮੈਨੂੰ - ਹੈਲੋ ਲਵਲੀ ਜੀ

ਲਵਲੀ - ਹੈਲੋ ਜੀ

ਮੈਨੂੰ - ਕਿਵੇਂ ਓ?

ਲਵਲੀ - ਓਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਡੱਡ ਕੇ ਗਈ ਸੀ

ਮੈਨੂੰ - ਨਹੀਂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੀ ਸੀ ਛੱਡਿਆ

ਲਵਲੀ - ਬਸ ਕਰੋ.. ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਹਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਈ ਪਤਾ ਮੇਰੇ
ਦੁੱਖ ਦਾ

ਮੈਨੂੰ - ਸੁਖੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਕੇ। ਨਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ

ਸੱਚ ਦਾ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੋਇਆ ਕੀ ਸੀ ਓਦੇ (ਵਿਛੜਨ ਵੇਲੇ)।

ਲਵਲੀ - ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਪਾਸਿਓ ਬਲੋਕ ਕਰ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ - ਮੈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੀ ਜੀ ਅਸਲ ਚ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ... ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਨੇ ਲਵਲੀ ਦੀ ਮਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਧਮਕੀ ਤੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦਸ ਦਿੱਤਾ।

ਲਵਲੀ - ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਲ ਖੜਾ ਸੀ ਨਾ। ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੀ।

ਮੈਜ਼ੂ - ਮੈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਸੀ। ਇਕ ਕੁੜੀ ਹਾਂ ਮੈ, ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ।

ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਥੋੜੀ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਫਿਰ ਵੀਡੀਓ ਕਾਲ ਜਰੀਏ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੋਏ ਵੀ ਤੇ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕੋਸਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਆਹ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਈ ਏਂ ਸਾਨੂੰ।

ਜਿੰਦਗੀ ਨੀ ਜਿੰਦਗੀਏ

ਇਹ ਕੀ ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਏ
ਯਾਰ ਮੇਰਾ ਦੂਰ ਗਿਆ
ਜੋ ਮੁੜ ਨਾ ਪਰਤਿਆ ਏ

ਹਾਲਾਤ ਤੁਸੀਂ ਸੋਖੇ ਓ
ਅੱਜ ਸਾਹੂੰ ਅੱਖੇ ਕਰ ਕੇ
ਸੱਚੇ ਸੀ ਤਾਂਹੀਓ ਹਾਰੇ ਆਂ
ਨਹੀਂ ਜਿੱਤੇ ਧੋਖੇ ਕਰ ਕੇ

ਲਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੀ ਕਹਾਂ
ਬਸ ਐਵੇਂ ਈ ਹੱਥ ਚ ਪਈਆਂ ਨੇ
ਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਸਮਝਣ
ਅਸਾ ਕਿੰਨੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਸਈਆਂ ਨੇ

ਲੇਖਾਂ ਦਾ, ਲੇਖਾਂ ਲਈ
ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਣਾ ਏ
ਪਰ ਕਿੰਝ ਸਮਝਾਈਏ ਏਨਾ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ
ਕਿ ਬਿਨ ਯਾਰ ਦੇ ਜੀ ਨਾ ਹੁਣਾ ਏ

ਮੌਨੂ ਲਵਲੀ ਕੋਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਸਭ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰ
ਉਸ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਵੀਜਾ ਲਗਵਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ

ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਏਥੇ ਓਹ ਵੀ ਕੁਝ ਨੀ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੇਨੂੰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਓਹ ਬਸ ਚਲੇ ਜਾਵੇ। ਲਵਲੀ ਸੋਚ ਸੋਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਨੋਚਦਾ ਹੈ

ਤੇ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮੇਨੂੰ ਨੇ ਲਵਲੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਇਆ ਕੇ ਓਹ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਰੀ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਹੋਣਾ ਸੀ ਓਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਣੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਟਾਲ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਬਾਹਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਆਂ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਮੈਂ ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਰਹਾਂਗੀ। ਪਰ ਲਵਲੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭੁੱਲਿਆ ਉਤੋਂ ਦੁੱਖ ਉਤੋਂ ਹੋਰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਓਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅੱਖਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਓਹ ਦਿਮਾਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਓਹ ਰਹਿੰਦਾ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਸੀ ਉਹਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਓਹ ਡਿਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਟੁੱਟੀ ਮੁਹੱਬਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਓਹ ਹਰ ਥਾਂ ਮੇਨੂੰ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤੇ ਏਧਰ ਮੇਨੂੰ ਨੂੰ ਲਵਲੀ ਦੀ ਚਿੱਤਾ ਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਉਸ ਦੀ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਲਵਲੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਥੋਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਨੀ ਸੀ ਜਾਣਾ ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਸ ਮੌਤ ਹੈ। ਲਵਲੀ ਨੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਤੇ ਪਾਗਲਪਨ ਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਨੋਚ ਨੋਚ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲ ਗਿਆ। ਲਵਲੀ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਦਾ ਰੋ ਰੋ ਬੂਰਾ ਹਾਲ

ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਖਬਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਊਜ਼ ਬਣ ਫੈਲ ਗਈ ਤੇ
ਮੋਨੂ ਨੇ ਵੀ ਦੇਖ ਲਈ। ਖਬਰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਓਹ ਥਾਂਈ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ
ਡਿੱਗ ਪਈ। ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੋਸ਼ ਆਏ ਤੇ ਭੁੰਬਾ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਣ
ਲੱਗ ਪਈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮਨ ਕੇ ਕੋਸਣ ਲੱਗ
ਪਈ।

ਅੰਤ ਉਸਨੇ ਵੀ ਲਵਲੀ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਤੇ ਕੁਝ
ਆਖਰੀ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਹੱਥ ਦੀ ਨਸ ਵੱਢ ਲਈ। ਮੋਨੂ ਦੇ
ਆਖਰੀ ਲਿਖੇ ਲਫਜ਼

ਜਿਨੂ ਪਾ ਨਾ ਸਕੇ
ਓਹ ਮਹੱਬਤ ਐ
ਯਾਰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਰ ਐ ਓਨੂ ਚਾਅ ਨਾ ਸਕੇ
ਓਹ ਮੁਹੱਬਤ ਐ

ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਦੇਖੇ ਤੇ ਹੁਣ ਗਲ ਲਾ ਨਾ ਸਕੇ
ਓਹ ਮੁਹੱਬਤ ਐ

ਓਦੀ ਜਿੰਦਰੀ ਲਈ ਦੁਆਵਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਤੇ ਆਪ ਕੁਝ ਖਾ ਨਾ ਸਕੇ
ਓਹ ਮੁਹੱਬਤ ਐ

ਐਨੇ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ ਵੱਖ ਹੋਇਆ ਨੂੰ ਪਰ ਭੁਲਾ ਨਾ ਸਕੇ
ਓਹ ਮੁਹੱਬਤ ਐ

ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਨੀ ਆਉਣਾ ਪਰ ਉਡੀਕ ਆ ਗਵਾ ਨਾ ਸਕੇ
ਓਹ ਮੁਹੱਬਤ ਐ

ਓਹ ਨਾਕਾਮ ਮੁਹੱਬਤ ਐ

ਨੋਟ - ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ WhatsApp ਨੰਬਰ ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੰਬਰ ਤੇ ਸਿਰਫ WhatsApp ਮੈਸੇਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ New Zealand ਹਾਂ।

ਲਵਲਿਖਾਰੀ

+917837352285